

vilde han have indvundet for Statskassen en 7—8 Mill. Kr., og selv paa en Tid som denne, hvor Millionerne sikkert ruller hurtigere ud af den danske Statskasse end tidligere, vilde dette Beløb dog ikke være helt at foragte. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Finansminister ikke skulde dele denne Opfattelse. Som sagt, hvis den højtærede Finansminister havde grebet til i Oktober, da Kursen stod anderledes, vilde et saadant Beløb kunne være tjent.

Den højtærede Finansminister gør gældende, at Indtægterne og Udgifterne i Aar ikke kan balancere. Vi andre kunde have haft nogen Grund til at tro, at den højtærede Finansminister vilde gaa ud fra, at der kunde være nogen Mulighed for i alt Fald en bedre Tilstand end den, som nu viser sig at ville indtræde — i øvrigt giver jo den højtærede Finansminister her ikke nogen Oplysning om, hvor stort han tænker sig, Underskuddet vil blive. Men det er ingenlunde min Hensigt at optage en finansiel Debat med den højtærede Finansminister, saa jeg skal ikke komme dybere ind herpaa. Jeg antager ogsaa, at det vigtigste i Øjeblikket er, at vi faar Lovforslaget vedtaget.

Jeg kan altsaa kun sige, at Tilstanden forekommer mig at være en saadan, at Statslaanets Nødvendighed er indlysende. Statskassen skylder, efter hvad den højtærede Finansminister har oplyst, omtrent 115 Mill. Kr. til Nationalbanken, et stort Beløb, som den højtærede Finansminister dog har Mulighed for at nedbringe noget gennem Selskabsskatten, som den højtærede Minister sagde indgaar i December Maaned — jeg maa forstaa den højtærede Minister saaledes, at den ikke allerede er indgaaet, men den forfalder i December. Dernæst henviste den højtærede Minister til betydelige Intrader i næste Kvartal. Men disse Intrader er jo ikke synderlig meget større end dem, man har i Oktober Kvartal — noget er de det ganske sikkert —; imidlertid er Gælden til Nationalbanken gaaet op med 20 Mill. Kr. fra det Tidspunkt, da den højtærede Finansminister oplyste — det var i Oktober Maaned —, at den androg 95 Mill. Kr. At det er rigtigt at optage Statslaan nu, nærer jeg ingen Tvivl om, og jeg stoler ganske paa den højtærede Finansministers og hans finanskyndiges Mening om, at det er klogt at handle nu, da man ikke ved, hvorledes Forholdene vil udvikle sig, da store finansielle Aftaler kan tænkes at foregaa mellem Staterne, og der altsaa er Mulighed for, at Dollarværdien falder. Øjeblikket er vist derfor belejligt, og da det

gælder vel ikke en Gang Dage, men næsten Timer, vil det efter min Mening være ganske urigtigt at noget Parti at lægge nogen Hindring i Vejen for dette Lovforslags hurtige Fremme.

Jeg tør maaske endnu gøre en enkelt Bemærkning. Der var en lille Uenighed mellem den højtærede Finansminister og mig i Anledning af Optagelse paa Finansloven af Renten af det Dollarslaan, som den højtærede Finansminister stiftede i forrige Finansaar. Finansministeren gjorde gældende overfor mig, at et saadant Beløb til Udbetaling af Renten burde komme paa Tillægsbevillingsloven, da man ikke kunde vide, hvor stort Beløbet vilde blive, eftersom Dollarkursen svingede. Imidlertid saa jeg til min Glæde, at Finansministeren alligevel var blevet enig med mig senere paa Sommeren, idet der nemlig imellem Renten af Statsgælden for Finansaaret 1922—23 nu ogsaa findes den Rente, som skyldes det amerikanske Laan, og nu vil ganske sikkert — saaledes maa jeg forstaa den Praksis, der er indført — ogsaa Renten af dette Beløb blive opført paa Finansloven for 1922—23 efter den Kurs, man plejer at sætte ved en saadan Lejlighed, den normale, men ganske sikkert ikke den, det bliver, og derfor vil den højtærede Finansministers Finansplan — hvis man kan kalde den saadan — blive fraveget, idet der kommer et Beløb — jeg kan ikke sige, hvor stort det bliver, men det kan gaa op til 8—9 Mill. Kr. —, som Finansministeren, saa vidt jeg ser, ikke har regnet med.

I øvrigt skal jeg sige om Laanets Vilkaar, at de er saaledes, som det er muligt at opnaa dem nu, og at gunstigere Vilkaar neppe kan findes nogetsteds. Finansministeren lagde megen Vægt paa, at man, inden de 20 Aar var gaaet, fra dansk Side kunde opsigte hele Statslaanet og udbetale det. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er saa stor en Optimist som den højtærede Finansminister paa dette Omraade. Naar jeg ser hen til de Renter og Afdrag og Laans Afbetaling, der falder i de kommende Aar, nærer jeg nogen Tvivl om, at det vil blive let at faa optaget et saa stort Statslaan, at man ved Hjælp af dette kan konvertere det, man nu optager. Jeg er heller ikke aldeles vis paa — jeg maa i den Henseende bedrøve det 7de Medlem for 2den Kreds, som selvfølgelig lagde Skylden ogsaa for dette Statslaan paa de tidligere uregelmæssige Tilstande, jeg tør maaske tilføje den tidligere uregelmæssige Finansminister —, jeg er ikke saa vis paa som han, at ikke et nyt Laan skulde blive nødvendigt. Jeg